

Van: nieuwsbrief blokbuster <blokbuster_nieuws@hotmail.com>
Aan: blok-buster@yahoogroups.com
Datum: 04/30/2010 02:26 PM
Onderwerp: [blok-buster] Blokbuster Nieuwsbrief nr. 147. 30.4.2010

Blokbuster Nieuwsbrief 30 april 2010

- > Verkiezingen 2010
- > Rechts wint in Hongarije
- > Boek: "Van Genk tot Mauthausen. Opmerkelijk verzet en collaboratie in Vlaanderen"
- > Leider gewelddadige blanke racisten in Zuid-Afrika begraven
- > Kort

Onze website: <http://www.blokbuster.be>

Verkiezingen 2010

VB moet grote kuis vervroegen

De intere "grote kuis" bij het Vlaams Belang is samen met de verkiezingen vervroegd. In Brussel vallen er daarbij klappen. Zoals we eerder al schreven, was de liefde tussen Demol en het VB al langer voorbij. In 1998 werd Demol langs de grote mediapoort in het Blok binnen gehaald. Na de nederlaag bij de verkiezingen van 2009 werd naar een uitgang gezocht. In 2009 verloor het VB de helft van haar Brusselse kiezers uit 2004. Demol nam ontslag uit de gemeenteraad van Schaarbeek en liet zich kritisch uit over zijn partij, vooral over de partijleiding en het feit dat hij zelf niet genoeg in het middelpunt van de belangstelling stond. De carrièrezet is mislukt en dat wordt nu officieel. De fractie van het VB in het Brussels parlement stapt uit de partij en gaat voortaan als "Vlaamse Democraten in Brussel" door het leven, een bizarre naam voor een clubje onder leiding van een figuur als Demol. Na Demol stelt de vraag zich natuurlijk wat het VB zal doen met Frank Vanhecke en Marie-Rose Morel. Voor hen lijkt geen plaats weg gelegd op de lijsten, maar de publieke distantiëring die hiermee wordt geopenbaard was nog niet voor dit jaar gepland. Het worden nog moeilijke momenten voor de verantwoordelijken die de VB-lijstvorming bepalen...

Vals Belang

Kwispelaars

De plooiën in het VB zijn volgens voorzitter Valkeniers glad gestreken. Daar zal toch enig professioneel strijktalent voor nodig zijn geweest. De bewoordingen waarmee ex-voorzitter Vanhecke had gereageerd in een brief aan de voorzitter nadat zijn vriendin Morel een postje bij de VRT was mislopen, waren niet bepaald zalvend. Hij stelde: "Ik herken me niet in een partij waar een kliek met maffioze praktijken de plak zwaait." En de voorzitter verweet hij nog: "U runt de partij als een hondenschool: wie kwispelt, wordt toegelaten tot het Walhalla." Of hoe het walhalla van de postjespakkerij ook het Vlaams Belang in haar macht kan houden...

Franse waarschuwing

De voormalige VB-voorzitter had het zelf al geschreven naar aanleiding van de eerste conferentie van de "Parti de la France" van FN-dissident Carl Lang: dit was "een voorbeeld van hoe het niet moet" omdat de "kansen op succes wel erg klein" zijn. Een afsplitsing van een extreem-rechtse formatie scoort niet noodzakelijk goed.

Het Front National zelf kende een goed resultaat met 11,7% op nationaal vlak (maar een pak onder de hoogste scores van deze partij op haar hoogtepunt). Om Jean-Marie Le Pen af te lossen, is het FN niet verder geraakt dan dochter Marine Le Pen.

De lijsten van Carl Lang deden het lang niet zo goed, die bleven steken onder de drempel van 5%. Ook de lijst van de vroegere burgemeester van Orange, Bompard, deed het niet goed in het zuiden met 1,6%. Enkel in zijn eigen stad haalde hij 36% terwijl Le Pen er 11% haalde, de opkomst in Orange was wel niet bepaald hoog (44%).

In Marignane, eveneens een gemeente die vroeger in handen was van een FN-bestuur, haalt Le Pen het met 33% van Bompard die op 4,6% blijft steken. Hier bedroeg de opkomst slechts 36,8%. In Toulon en Vitrolles waren er telkens lagere scores van in totaal zowat 20% voor extreem-rechts.

De resultaten uit Frankrijk zijn een waarschuwing voor Vanhecke en co: een nieuwe eigen formatie beginnen kan electoraal in het gezicht van de voormalige VB-voorzitter ontploffen. Hij lijkt zich daar van bewust te zijn en stelde, ondanks zijn opmerkelijke aanwezigheid op het eerste congres van de Parti de la France, dat een dissidente lijst een voorbeeld is van hoe het niet moet. Nu nog ontdekken hoe hij zijn ongenoegen tegenover de partijleiding van het VB dan wel vorm kan geven.

Rechts wint in Hongarije

Bij de verkiezingen van 11 april werd het sociaal-democratische MSZP met 19,3% afgestraft door de Hongaarse kiezers. In 2006 haalde deze partij nog 43,21% van de stemmen. Het groene LMP haalde 7,48%. Grote winnaar was het rechtse Fidesz dat 52,73% haalde en in de tweede ronde komende zondag mogelijk een twee derde meerderheid kan behalen. Het extreem-rechtse Jobbik haalde met 16,67% een opvallend goede score.

Hongarije was bij de eerste landen die hard geraakt werden door de crisis. Reeds in 2008 zocht het land financiële steun van de EU en de Wereldbank voor een bedrag van 20 miljard euro om zo een failliet van het land te vermijden. De gevolgen van de economische crisis zijn erg tastbaar voor de gewone bevolking. De werkloosheidsgraad steeg van 7,5% voor de crisis tot 11,4% op dit ogenblik, het hoogste niveau sinds 16 jaar. Vooral de westelijke en centrale gebieden van het land werden getroffen, daar bevindt zich het grootste deel van de industriële productie. De woede in deze regio's is erg groot, voor de crisis was er bijna een volledige tewerkstelling.

De crisis had een direct gevolg voor de lonen in de openbare diensten. De reële lonen namen in vergelijking met 2008 af met 8,3% tot amper 450 euro per maand. In de private sector is het al niet veel beter. De loonsdalingen zijn er niet zo groot, maar er gingen veel jobs verloren. Er wordt verwacht dat de werkloosheid de komende maanden verder zal toenemen. De afgelopen maanden hielden een aantal bedrijven de boot van de afdankingen wat af omdat gedacht werd dat het einde van de crisis in zicht was. Dat is een illusie.

Een ander probleem voor veel Hongaren is de groei in de immobiliënsector de afgelopen jaren. Veel mensen hebben in deze periode huizen gebouwd met leningen in vreemde valuta. De inflatie en de economische crisis heeft ertoe geleid dat de Forint, de Hongaarse munt, heel wat terrein is verloren. Het gaat om een verlies aan waarde tot 20%. Hierdoor wordt het afbetalen van de rente voor de leningen in vreemde valuta al problematisch, laat staan dat de leningen zelf worden afbetaald. Heel wat mensen verliezen hun huis aan de banken.

Sinds 2002 verloren de regerende sociaal-democraten bijna 24% van de stemmen. Rechts kon van de gevolgen van de crisis profiteren, het rechts-conservatieve Fidesz van Viktor Orban won 11%. De extreem-rechtse partij Jobbik van Gábor Vona haalde één van de beste resultaten die extreem-rechts in Europa haalt. Jobbik maakte een grote sprong vooruit, de partij ging van 2,9% naar 16,67%. De verkiezingscampagne van deze partij werd gekenmerkt door nationalisme en harde uitspraken tegen zigeuners en Joden. Jobbik heeft een eigen agressieve militie met de Jonge Hongaarse Garde. Die aarzelde niet om geweld te gebruiken in de verkiezingscampagne. Jobbik probeerde alle problemen af te schuiven op de armste lagen van de bevolking, de Roma en Sinti, en combineerde dit met slogans tegen het "Joodse financieelkapitaal". De partij haalde hiermee een goede score onder de bevolking, maar dat is vooral door het ontbreken van een echte arbeiderspartij in het land waardoor er gezocht wordt naar een partij die "anders" is. Het groene LMP haalde 7,48% en komt voor het eerst in het parlement. De groenen voerden campagne met de slogan "Een andere politiek is mogelijk" maar dat wordt niet bepaald op een duidelijke manier ingevuld.

Racisme en antisemitisme hebben een lange geschiedenis in Hongarije en Oost-Europa. Na de val van het stalinisme kon de rechterzijde zich opnieuw openlijk manifesteren. In Hongarije heeft Jobbik zich de afgelopen

jaren opgewerkt tot de belangrijkste extreem-rechtse partij. De partij bedient zich van een agressieve anti-zigeuneropstelling en anti-semitisme. De partij eist een terugkeer naar de Hongaarse grenzen van voor 1918 (toen het samen met Oostenrijk en Duitsland de eerste Wereldoorlog verloor moest Hongarije twee derden van haar grondgebied afstaan). De Roma en Sinti worden verantwoordelijk gehouden voor alle criminaliteit en er is door de haatcampagnes een verdere ghetto-vorming.

In 2007 werd de Hongaarse Garde opgezet, de paramilitaire vleugel van de partij. In de symboliek en het optreden van deze militie wordt verwezen naar het fascisme en de Tweede Wereldoorlog. De Hongaarse Garde houdt optochten tegen Roma-wijken en doet daarbij denken aan de marsen van de nazistische SA in de jaren '20 en '30. Er wordt een anti-Roma klimaat gecreëerd en dat leidt tot meer geweld. De afgelopen jaren werden tientallen Roma-wijken aangevallen en vielen daarbij ook doden. In 2009 werd de Hongaarse Garde verboden. Kort nadien werd de Jonge Hongaarse Garde opgezet als opvolger. Dat maakt duidelijk dat een verbod van fascistische organisaties niet volstaat als antwoord. Jobbik haalt heel wat stemmen met haar anti-zigeunerstandpunt, in tijden van crisis wordt makkelijk uitgehaald naar wie het nog slechter heeft. Naar beneden schoppen om niet naar boven te moeten terugvechten. De retoriek over het "wereldjodendom" vindt met de financiële crisis ook enige ingang. De fascisten richten zich ook tegen andere minderheidsgroepen, zoals holebi's. De Gay Pride in Boedapest is al meermaals aangevallen door fascistische militanten van de Hongaarse Garde.

Burgerlijk-rechts kende ook een opmars. Fidesz scoorde onder leiding van de rechts-populistische Viktor Orban. De partij werd in 1988 opgezet als liberale partij, maar het werd al snel een rechtse conservatieve formatie. De afgelopen jaren werd niet geprobeerd om afstand te bewaren tegenover extreem-rechtse groepen als Jobbik en de Hongaarse Garde. Het is niet duidelijk of er ook samenwerking in het parlement zal zijn. Mogelijk is dat niet nodig omdat Fidesz bij de tweede stemronde op 25 april een twee derde meerderheid kan halen. De rechtse overwinning betekent dat de Hongaarse bevolking weinig rooskleurige vooruitzichten heeft.

Er leven naar schatting 190.000 tot 200.000 Roma en Sinti in Hongarije. Onder het stalinisme werd deze minderheid deels aanvaard in de samenleving. De toegang tot het onderwijs bleef ook toen beperkt, maar het was toch beter dan na 1990. Voor de val van de Muur waren de zigeuners meer betrokken bij het arbeidsleven. Er was geen volledige gelijkheid, toegang tot hoger onderwijs of tot kinderopvang was eerder uitzonderlijk. Na de val van de Muur werden de meeste zigeuners werkloos en ontwikkelden zich ghetto's van de Roma-bevolking. Wie wel nog werk had, kende lage lonen en zware arbeidsomstandigheden. In de jaren 1990 waren 60 tot 80% van de Roma's werkloos, nu is dat wellicht meer dan 90%. De hetze tegen de Roma en Sinti nam sterk toe, er werden allerhande verhalen verspreid over criminaliteit van de zigeuners en dat dit de basis zou zijn voor sociale problemen in het land. Intussen werd niets gedaan aan de sociale ellende bij deze en andere bevolkingsgroepen. De ghetto's waar de zigeuners leven, hebben geen degelijke huizen. Het gaat vaak om hutjes of bouwruines. De sociale uitsluiting wordt versterkt door fascistische aanvallen. Brandstichting en aanslagen zijn de norm geworden, moorden om Roma's zijn geen uitzondering meer.

De strijd tegen de gevolgen van de crisis kan enkel succesvol zijn indien het gebeurt door een gezamenlijke campagne van Hongaren, Roma en Sinti. Ook in Hongarije is er nood aan een arbeiderspartij. De vakbonden moeten het voortouw nemen in de strijd tegen de gevolgen van de crisis in de plaats van passief toe te kijken en af te wachten. Na de verkiezingen is het meer dan ooit duidelijk dat er nood is aan een verzet tegen het kapitalisme in Hongarije.

Krischan Friesecke

Recensie. "Van Genk tot Mauthausen. Opmerkelijk verzet en collaboratie in Vlaanderen" geschreven door Roger Rutten

Roger Rutten publiceerde eerder het uitstekende boek "Wit & Zwart" over het verzet en de collaboratie in het

Limburgse Zonhoven. De thematiek van zijn tweede boek sluit daar onmiddellijk bij aan en is een gevolg van het eerste boek. In dit boek wordt het verhaal verteld van een verzetsheld, Jean Dubois, waarbij uitgebreid wordt stilgestaan bij allerlei fenomenen van verzet en collaboratie in Limburg.

Dat dit onderwerp vandaag nog steeds actueel en van belang blijft, werd duidelijk met een polemiek in het weekblad Humo over het verzet en de collaboratie in Limburg. Vlaams parlementsvoorzitter Jan Peumans had het Limburgse verzet omschreven als “crapuul” wegens de moord op zijn nonkel Juul Peumans, gewestleider van het fascistische VNV in de jaren 1940. Er werd geantwoord met een uitgebreid interview van Max De Vries en Mon Engels, twee partizanen. Het volledige interview kan je [hier nalezen](#).

Het boek van Rutten is net als zijn vorige werk uitmuntend. Het is uiterst gedetailleerd en leest vlot. De nadruk op details zorgen voor wat uiteindelijk toch een breed beeld wordt op de leefwereld van de Genkse bevolking tijdens de oorlog. Er is daarbij zowel aandacht voor de collaborateurs als voor het verzet, ook al steekt Rutten zijn persoonlijke standpunt niet weg.

Een opvallend hoofdstuk in het boek is dat over de mijnwerkersstaking van mei 1941, een jaar na de Duitse inval. De geschiedenis van arbeidersstrijd tijdens de nazi-bezetting is amper bekend, maar er waren heldhaftige acties die de kracht van solidariteit en strijd aantoonde. De staking van de mijnwerkers in 1941 is daar ongetwijfeld een mooi voorbeeld van, een veel te weinig bekende staking. De stakingsbeweging begon op 1 mei in Luik, waar er een oproep tot staking en betoging was verspreid door communisten en socialisten. Ook elders waren er acties, onder meer in de Borinage en ook in Antwerpen en Gent. Op 2 mei 1941 waren het de Antwerpse arbeiders van General Motors die de toon zetten door het werk neer te leggen. Een stakingsoproep bij de verjaardag van de Duitse inval kreeg in Luik opvolging en nadien volgden de Borinage en ook Limburg. De mijnwerkers van Winterslag legden het werk neer vanaf 16 mei, tegen 18 mei lagen alle mijnen plat. De bezetters zagen geen andere uitweg dan effectief toe te geven en de rantsoenen voor de mijnwerkers te vergroten. Zelfs onder nazi-bezetting loonde strijd! De arbeidersstrijd tijdens de Tweede Wereldoorlog is een thema dat amper aan bod komt in de geschiedschrijving. Het was een verademing dat dit nu wel gebeurt.

Het verzet organiseerde zich op grote schaal, ondanks de repressie was de solidariteit onder de gewone bevolking groot. Voor het nazi-regime was dergelijke solidariteit een probleem. Het verzet organiseerde zich op verschillende vlakken en niveaus. Van het geven van eten aan dwangarbeiders tot het verlenen van onderdak aan gevallen piloten en zelfs sabotagedaden. In de mijnen verschenen oproepen om traag te werken en de productie werd tevens gesaboteerd.

Het hoofdpersonage van het boek, Jean Dubois, kwam door zijn betrokkenheid bij verzetsacties in de problemen. Hij kwam in Breendonk en nadien Mauthausen terecht. Het boek brengt het bekende, maar steeds opnieuw schokkende, verhaal van het leven in de kampen. De harde arbeid, de uitputting, de brutaliteiten en de verspreiding van honger, miserie en dood. In naam van de “superioriteit” van het Arische ras werden gevangenen tot onmenselijke situaties gedwongen of als beesten afgemaakt. Zelfs in de hel van de kampen bleef er solidariteit en waardigheid bestaan onder de gevangenen. Dat feit op zich maakt de kracht van solidariteit duidelijk.

De bevrijding had iets wezenloos, het was amper te vatten voor de gevangenen die plots “vrij” waren. Ze konden na heel wat praktische moeilijkheden terugkeren naar de eigen streek waar ze moesten omgaan met de geschiedenis van verzet en collaboratie. Iedere discussie over de oorlogsperiode was van meet af aan gekleurd. Sommigen hadden enkel aandacht voor de zogenaamde “repressie” na de oorlog - wraakacties waartegen actieve verzetslui zich verzetten. Een aantal topcollaborateurs kon de dans ontspringen en vluchtte naar het buitenland. Anderen werden licht gestraft en vervolgden nadien gewoon hun politieke carrière. Enkele kleine garnalen werden aangepakt. Om de discussie rond de repressie recht te zetten, volstaat het om te wijzen op de cijfers die Rutten bij historicus Luc De Vos haalde: “Het maximum aantal doden in België door de menigte en door mishandeling tijdens internering (100) en terechtstelling na een gerechtelijke procedure (242), blijft nog altijd, samen met de aanslagen van het verzet (1137), zeer ver onder het leed dat door de Duitsers en hun trawanten is aangericht.” Ook van dat laatste wordt op cijfers gewezen: 17.000 verzetslui en politieke gevangenen kwamen om, 28.501 Joden die in België leefden, verloren het leven. Toch haalt Vlaams parlementsvoorzitter Peumans het in zijn hoofd om het verzet als “crapuul” te omschrijven.

Het strafte stukje in dit boek komt van Jean Dubois zelf. De vroegere verzetsman schreef zijn verhaal neer en hij begon met onderstaande brief waarmee eigenlijk alles wordt samengevat.

“Mijn naam is Jean Dubois. Ik was 19 jaar toen ik kennismakte met Hitlers concentratiekampen. Ik heb de opperste verschrikkingen gezien, de opperste angsten doorstaan en de diepte van de dierlijkheid benaderd. Ik ben een getekende. Een getekende die zijn stem verheft en ze voegt bij die van de doden. De stemmen van de overlevenden, die over enkele jaren allemaal verdwenen zullen zijn, schreeuwen tot u de boodschap van de overlevenden en van de doden. Ik wil dat iedereen weet. Want als iemand weigert te weten, is hij nu reeds schuldig aan het kwaad dat morgen kan gebeuren.

“Ik ben er nog vol van, ook zestig jaar later. De verschrikking zit nog altijd diep in me. De verschrikking, de angst, de afstomping. Ik ruik het crematorium nog altijd. Ik zie de levende skeletten nog strompelen. Ik ruik de stront en de dood, ik voel de haat en zie nog altijd de gruwel voor mij. Ik wil u laten zien, ruiken, voelen met mijn ogen, mijn neus en mijn gevoelens. Ik weet niet hoe ik u geloofwaardig moet beschrijven wat volstrekt ongelooflijk is, maar ik kan het proberen. Ik smeek u: luister naar me, want als de mensheid weigert naar ons, de ex-gevangenen van concentratiekampen, te luisteren, dan gaaptijd open de poort naar nieuwe oorlogen, nieuwe barbaarsheden, nieuwe onmenselijkheden, nieuwe concentratiekampen.

“Wij hebben gestreden, wij hebben geleden. Velen onder ons zijn gestorven voor de vrijheid. Maar velen die nu in vrijheid leven weten deze vrijheid dikwijls niet te waarderen. Want hoe kan de mens vrijheid waarderen als hij niet weet wat slavernij is? Wij streden en leden en sommigen stierven opdat er geen nieuwe Hitlers en Mussolini's zouden komen. Wij kunnen vergeten noch vergeven. Maar het is niet mijn bedoeling haat te zaaien. Wij brengen een boodschap: mensen kunnen broeders en zusters zijn. Wij zijn destijds echte vrienden geweest en over alles heen zijn wij dat tot vandaag gebleven: christenen, joden, democraten, universitaires, ongeschoolde arbeiders, bedienden, boeren... Wij hebben een eigen wereld gevormd, zonder onderscheid, zonder grenzen, zonder afkeer voor elkaars taal, elkaars huidskleur of gebruiken.

“In de kampen zijn wij erin geslaagd mensen te blijven, toen de nazi's ons tot dieren wilden maken. In de onmenselijkheid van honger en dorst, hitte en extreme koude, luizen, schurft, tyfus, diarree zijn wij mensen gebleven. De beesten zijn erin geslaagd ons tot wrakken te maken, maar ze hebben onze geest niet kunnen breken, integendeel.

“Er gaan stemmen op die roepen: “Het is niet waar; het is allemaal propaganda. Het is niet mogelijk dat het waar is.” Maar het is wél waar en de waarheid moet gezegd en getoond worden. Ik kan niet tonen wat er omging in onze doden op het ogenblik dat ze stikten in hun slijm, door hun benen zakten in hun mest, voorover sloegen bij het nekschot. Ik kan niet tonen wat moeders voelden toen ze met hun kinderen in de gaskamers gedreven werden. Deze gevoelens kan ik u niet doen voelen. Ik moet u dit allemaal zeggen, want wat gisteren waar was, kan morgen opnieuw waarheid worden.

“U moet naar ons luisteren, want wij weten wat u niet weet. Dit is niet geschreven voor mijn leeftijdsgenoten; dit is voor de jeugd. Laat niet opnieuw plaatsvinden wat in 1933-1945 in Duitsland gebeurde. O jeugd, breng nooit een andere Hitler aan de macht!”

Leider gewelddadige blanke racisten in Zuid-Afrika begraven

Vandaag vond in Veterdrop (Zuid-Afrika) de begrafenis plaats van Eugène Terre'Blanche, de leider van de gewelddadige racistische organisatie Afrikaner Weerstandsbeweging (AWB). De man liet zich de “leider” noemen en pleitte voor een blank Zuid-Afrika, een “volksstaat” voor de blanke boeren. Het gewelddadig karakter van de AWB tegen de achtergrond van de Zuid-Afrikaanse apartheid maakte van Terre'Blanche een held bij extreem-rechts in Europa en zeker in Vlaanderen.

Tegenwoordig heeft extreem-rechts het steeds minder over “Dietsland” laat staan dat het de blanke boeren van Zuid-Afrika nog als onderdeel ziet van dat Dietsland. Enkele jaren geleden was dat nochtans de dominante opvatting in de kringen die vandaag de dienst uitmaken bij het Vlaams Belang, die partij had het bij haar oprichting eind jaren 1970 nog over “stamverwanten” als het over de blanke Zuid-Afrikanen sprak. Het ging overigens verder dan gewoon wat sympathie: er werd actief campagne gevoerd ter verdediging van de apartheid. In de meer radicalere kringen van de partij, de kern van de verboden privé-militie VMO, werd een stap verder gegaan. In 1995 nog was er een schandaal toen bleek dat in een VB-café in Roeselare diverse figuren uit de extreem-rechtse kringen in Europa waren bijeengekomen om te zien hoe wapens konden worden geleverd aan onder meer de Afrikaner Weerstandsbeweging (AWB) van Terre'Blanche. Onder de aanwezigen Roger Spinnewijn, een van de centrale kopstukken van de VMO en mee verantwoordelijk voor de politieke vorming van zowel Dewinter als Vanhecke.

De Afrikaner Weerstandsbeweging (AWB) is opgericht in 1972 en schuwde het geweld nooit. De groep gebruikte symbolen die aan het nazisme deden denken, de "leider" zelf reed altijd rond op een zwart paard en werd bijgestaan door gemaskerde lijfwachten. De AWB werd publiek bekend toen enkele leden een geschiedenisprofessor met pek en veren hadden bewerkt wegens een uitspraak over een Zuid-Afrikaanse feestdag. De AWB vond dat de Nationale Partij niet radicaal genoeg was en te liberaal naar voor kwam. Voorstellen om enige vorm van stemrecht te geven aan andersgekleurden (de zwarte meerderheid maar ook mensen van Indische afkomst) werden steevast aangevallen.

De val van de apartheid, een logische ontwikkeling bij de val van de Sovjetunie en het verdwijnen van de dreiging dat een zwarte regering aansluiting zou zoeken bij het Oostblok, was problematisch voor de AWB. Terre'Blanche dreigde met een burgeroorlog, maar stond geïsoleerder als voor de val van de apartheid. De AWB liet zich opmerken met een gewelddadige aanval op een meeting van de Nationale Partij van De Klerk in Ventersdorp in 1991. Onder leiding van Terre'Blanche kwam het tot een heuse veldslag waarbij verschillende doden vielen. Ook in de jaren hierna waren er meerdere fysieke confrontaties, onder meer met een bestorming van het World Trade Centre waar onderhandelingen plaatsvonden over het post-apartheidsregime. Wellicht daarom dat er midden jaren 1990 bij extreem-rechts in ons land naar wapens werd gezocht voor de Zuid-Afrikaanse "volksgeboten"?

Bij verschillende aanslagen en gewelddaden van de AWB vielen er alles samen minstens 21 doden. Terre'Blanche aarzelde wel niet om voor de Waarheids- en verzoeningscommissie amnestie te vragen voor het geweld. Dat deze commissie er kwam als gevolg van het einde van de door de AWB geprezen apartheid werd er maar bijgenomen. De beweging wist wellicht ook wel dat het geweld tot veroordelingen had kunnen leiden. Ondanks de amnestie voor de acties van de AWB werd Terre'Blanche in 2001 zelf persoonlijk veroordeeld tot zes jaar gevangenisstraf (waarvan hij er slechts drie effectief uitzat) voor een aanval op een personeelslid van een tankstation (die levenslang gehandicapt werd en ernstige hersenschade opliep) en een moordpoging op een veiligheidsagent in 1996. Hij beweerde dat deze veroordeling opgezet spel was door de zwarte regering en de linkse media.

De afgelopen jaren waren Terre'Blanche en de AWB een karikatuur van zichzelf geworden, het leverde de "leider" zelfs een interview op met Louis Theroux die op zoek ging naar vreemde extremistische racisten en daarvoor bij Terre'Blanche uiteraard aan het juiste adres was. In 2008 was er nog een poging om de AWB opnieuw op de politieke kaart te zetten, maar dit had weinig succes. Er waren bijeenkomsten in diverse regio's, maar toen in september 2009 een conventie over de "bevrijding van de Boer" werd gehouden, waren er slechts 300 aanwezigen.

Het gewelddadige verleden van de AWB en Terre'Blanche kunnen de extreem-rechtse kringen in ons land niet tegenhouden om hulde te brengen aan de vermoorde "leider". Het Vlaams Belang moet dat voorzichtig doen en beperkt zich vooral door uit te halen naar het post-apartheidsregime. Dat de ANC niet de gehoopte veranderingen heeft gerealiseerd, is een feit. De vroegere linkse standpunten werden overboord gegooid en vervangen door een neoliberalisme dat wereldwijd zijn failliet heeft bewezen. De linkse socialisten zijn in de jaren 1990 uit het ANC gestapt om een onafhankelijke organisatie op te zetten. Voorheen speelden leden van onze organisatie een actieve rol in het ANC en het verzet tegen de apartheid, velen hebben dat bekocht met martelingen en jarenlange gevangenschap. Het verraad van het ANC aangrijpen om de apartheid op te hemelen, is historisch totaal fout. Het bewind van De Klerk en PW Botha van de Nasionale Partij stond even goed voor een liberaal beleid. Het probleem van het post-apartheidsregime was niet zozeer dat er te snel veel verandering kwam, maar wel dat de fundamentele niet werden aangepakt. Of een liberaal beleid nu wordt opgelegd door een blanke, een zwarte of een gemengde elite verandert niets aan het lot van de meerderheid van de bevolking.

Het Vlaams Belang maakt duidelijk dat het de strijd van de "Boeren" van Terre'Blanche blijft steunen. Het doet dat niet al te openlijk, maar grijpt de kans toch aan om te klagen over de vele (zowat 3000) Boeren die sinds 94 zijn vermoord. Wat de partij uiteraard niet vermeld is dat er tussen 84 en 94 bijna een miljoen zwarten en na 94 nog eens drie kwart miljoen zwarten van het platteland zijn verdreven. De miljoenen landloze boeren hebben de werkloze massa's vervoegd en vormen een sociale vulkaan die op verschillende wijzen tot uitbarsting komt. Indien het niet op collectief georganiseerde wijze verloopt gewapend met een socialistisch programma, dan is er ruimte voor individueel geweld met bijvoorbeeld wraakacties tegen de grootgrondbezitters. Het verraad van het ANC speelt een belangrijke rol in het ontbreken van een collectieve strijd.

De jongeren van het VB publiceerden alvast een huldebetoon aan Terre'Blanche op hun site. Datzelfde NJSV publiceerde in de jaren 1990 nog stickers met het logo van de AWB (zie afbeelding hiernaast). Hiermee werd duidelijk gemaakt wat het karakter van die AWB was alsook waar de jonge Blokkers op dat ogenblik naar opkeken.

De moord op Terre'Blanche lijkt vooralsnog niet politiek geïnspireerd te zijn, maar had wellicht te maken met een

geldkwestie. Zijn begrafenis vormde aanleiding voor een opflakking van het blanke racisme, ook al is het duidelijk dat de beweging waar Terre'Blanche het kopstuk van was intussen al geruime tijd van het toneel was verdwenen en in elkaar geschrompeld tot een kleine groep in de marge.

KORT

Vader Morel niet opgezet met VB-campagne

Nu dochter Marie-Rose aan de deur is gezet bij het Vlaams Belang, mag ook vader Chris Morel zijn ongezoeten mening geven. Hij is kwaad omwille van de nieuwe VB-campagne waarbij ook wordt uitgehaald naar China. Het gaat om de campagne "Vlaams Belang – Waarom?" met de "waarom" in diverse talen, waaronder het Chinees (waar zijn de Voorposters met hun affiches tegen anderstalige reclame – "geen gezwans, nederlands" – als je ze nodig hebt?). Morel senior noemt het "complete nonsens" te denken dat dit "de globalisering of de opmars van China kan tegenhouden". Hij vindt het een domme – "de domste in jaren" – campagne omdat China net mogelijkheden biedt voor de bedrijfswereld. En voorzitter Valkeniers had dat als voormalige havenbaas ook moeten weten, aldus Morel senior.

Benard

Benno Barnard deed beroep op bodyguards van Filip Dewinter. Barnard – die meer bekendheid geniet als islambasher dan als auteur – verklaart dat hij niet wist dat het om lijfwachten van Dewinter ging. Die laatste beweert echter dat hij Barnard nog heeft gewaarschuwd toen deze de vraag naar lijfwachten stelde. Barnard in De Standaard: "Mijn vrouw vond dat ik me niet moest laten intimideren en de lezing moest houden. Maar zei ook dat de politie maar zou ingrijpen als er iets gebeurt. (...) En dat ik dus voor bescherming moest zorgen. Maar ik had geen idee hoe en via wie. Tot ik me de naam van Veys herinnerde. Ik belde hem, hij antwoordde dat hij voor bescherming kon zorgen. De namen van Dewinter en van Vlaams Belang vielen niet. (...) Pas toen ik in Antwerpen aankwam, begreep ik dat die twee ook als lijfwacht fungeren als Filip Dewinter een publiek optreden heeft." Dewinter in Gazet van Antwerpen: "Hij vroeg het me omdat de politie hem niet wilde beschermen. Ik heb geantwoord dat ik mijn lijfwachten ter beschikking stelde. Maar, heb ik gezegd, beseft dat het mijn bodyguards zijn. Heel Antwerpen weet dat. Die mensen zijn permanent bij mij in loondienst." Hier klopt iets niet. Is er een communicatiemisverstand met een journalist of heeft Barnard Tanguy Veys verward met Dewinter? Na het warrige verhaal over de tussenkomst van VB'er Veys, stelt Barnard nog dat hij er geen probleem mee heeft om beroep te doen op personeel van een man die hij als een "profeet" bestempelt. Dewinter had er uiteraard ook geen probleem mee: dit kwam het VB goed uit. Beter zelfs dan dat de lezing gewoon zou zijn doorgegaan zonder opstootjes. Nu was er gratis publiciteit voor de vrijage van Barnard met het VB-racisme, dat cadeau werd met plezier – na betaling van het personeel in loondienst – in ontvangst genomen.

BE-langrijk nieuws! Nu ook @hotmail.BE-adressen in België. [Klik en creëer](#)

[Reply to sender](#) | [Reply to group](#) | [Reply via web post](#) | [Start a New Topic](#)
[Messages in this topic](#) (1)

RECENT ACTIVITY:

[Visit Your Group](#)

MARKETPLACE

Stay on top of your group activity without leaving the page you're on - Get the Yahoo! Toolbar now.

Welcome to Mom Connection! Share stories, news and more with moms like you.

Hobbies & Activities Zone: Find others who share your passions! Explore new interests.

Switch to: [Text-Only](#), [Daily Digest](#) • [Unsubscribe](#) • [Terms of Use](#)

—'—'—'—